

קינה # 13- שכרת לא מיין [ל"ה]

רמב"ס[תעניות ה/ג] – ותשעה באב וחמשה דברים אירעו בו...ונלכדה עיר גדולה וביתר שמה והיו בה אלפים ורבבות מישראל והיה להם מלך גדול ודימו כל ישראל וגדולי החכמים שהוא המלך המשיח, ונפל ביד גוים ונהרגו כולם והיתה צרה גדולה כמו חורבן המקדש.

מסכת ברכות דף מ"ח עמוד ב – "אותו היום שניתנו הרוגי ביתר לקבורה תקנו ביבנה 'הטוב והמטיב'; 'הטוב' – שלא הסריחו, ו'המטיב' – שניתנו לקבורה.

שולחן ערוך [או"ח קע"ה/א] – הביאו להם יין אחר, אינו מברך בפה"ג, אבל מברך עליו: "הטוב והמטיב".
תלמוד ירושלמי, מסכת תענית ד/ה – תני רשב"ג אומר; חמש מאות בתי סופרים היו בביתר, והקטן שבהן אין פחות מחמש מאות תינוקות. והיו אומרים; "אם באו השונאים עלינו במכתובים הללו, אנו יוצאין עליהן ומנקרים את עיניהם." וכיון שגרמו עונות, היו כורכים כל אחד ואחד בספרו, ושורפין אותו ומכילים לא נשתייר אלא אני. וקרא על גרמיה נאיכה ג נא] "עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי." כרם גדול היה לאדריינוס הרשע, שמונה עשר מיל על שמונה עשר מיל כמן טיבריא לציפורי, והקיפו גדר מהרוגי ביתר מלא קומה ופישוט ידים, ולא גזר עליהם שיקברו, עד שעמד מלך אחר וגזר עליהם שיקברו. אמר רב חונה – משניתנו הרוגי ביתר לקבורה נקבעה הטוב והמטיב הטוב שלא נסרחו והמטיב שניתנו לקבורה.

הרב קוק, עין איחושם – ומזה שניתנו לקבורה ישנו רמז להבטחה, כי עוד יקומו לגורלם לקץ הימים, וזהו הסימן לקיום כל הבטחות הנביאים לתחייה וגאולה.